

jeg ikke; jeg handler efter min bedste Overbeviisning (Patter); ja, lee kun, jeg kan finde mig dert, der er Andre, som ere store og dygtige Talere, man ogsaa leer af, som have maattet taale det, saa naar disse have kunnet taale denne Haan, kan jeg ogsaa taale den. Jeg kan nu ikke see, at det forholder sig saa, at man virkelig kan sige, at naar den agnatifke Arvesølge gjælder i det større Stykke af Holsteen, kunne vi ikke faae en Heelstat, fordi vi have en agnatifk-cognatift Arvesølge til Danmark og Slesvig og det mindre Stykke af Holsteen, nemlig at den agnatifke Deel af den ifølge Kongeloven arveberettigede Stamme ikke kan gjøre sig gjældende længere end med Prinds Ferdinand, er jo dette Arrangement truffet, for at der kan blive en Heelstat, saa tager man Prinds Christian af Glücksborg, og jeg er ogsaa af de Folk, som ret gjerne tage Prinds Christian til Thronfølger, saa overføres Kronen paa ham i dette Tilfælde, og derved er jo den Heelstat istand, som derved skal gives og er givet, saa indtræder han jo for at samle alle Delene til en Heelstat, for at samle alle Landene under eet Hoved, men derved er jo Arveloven ikke ophævet, derved er jo Intet givet, hvorved Arveloven ophæves; den agnatifk-cognatifke Arvesølge til Danmark og Slesvig staaer ligeberettiget, hvis den mandlige Stamme skulde uddøe, med de samme Prætektioner til Kronen; for Danmark, Slesvig og den mindre Deel af Holsteen vil Arvesølgen være, som den har været siden Frederik den 3dies Tid. Artikel II i Londontractaten indeholder jo ogsaa et udtryffeligt Bink om; at den samme Tanke der er gjort gjældende; thi der staaer, at naar mullig i en senere Tid eller den Tid skulde komme, at Mandstammen skulde uddøe, som har været berettiget til Thronfølgen i disse Lande, saa skal eller kan der atter træffes Foranstaltninger, saa kan Kongen indlede Forhandlinger med de høie contraherende Magter om, at et lignende Arrangement atter kan tilveiebringes og

komme istand. Jeg kan derfor ikke for mit Bedkommende finde Andet, og har aldrig kunnet finde Andet, end at Kongeloven virkelig vil vedblive at bestaae, at der Intet kan læses i Londontractaten, hvoraf kan udledes, at Kongelovens Arvesølge ophæves. Jeg kan ikke see Andet, end at det er en fast Heelstatstanke, man er saa sammengroet med, som gjør, at man troer, at man ei kan faae eller have en Heelstat, uden at vi skulle opgive vor gamle Arvelov, og lade de Fremmede raade over Kronen og hvem der skal bestige den. Denne historiske Ret opgiver det danske Folk, naar det giver sit Samtykke til Arvelovens Ophævelse; thi saa kommer selve Prinds Christian ikke paa Thronen ved denne, men ifølge det russiske Afkald paa Holsteen, og faaer saaledes Kronen fra denne Side og ikke ved det danske Folks Samtykke. Jeg kan derfor ikke stemme for Budskabet, eller finde det er rigtigt, at opgive den Arvelov, som fastholder Kronens Ret og bevarer den; thi derved opgives tillige Folkets Ret og Frihed, idet de Fremmede raade over Kronens Ret og til at kalde Præntender til den danske Throne, og det er da virkelig eiheller en Beslutning af det danske Folk, der kalder Thronfølgen, men det er Udlandet, der med vor Regjering har affluttet det Hele ved Tractater. Nu siger man vel, den forenede Rigsdag giver sit Samtykke til denne Thronfølge, men der er af den forenede Rigsdag her intet Valg at gjøre, som jo ogsaa har viist sig ved de Oplosninger, som have fundet Sted, og saaledes er Budskabet, eller bliver, fremtvungen ved disse Oplosninger, saa det ikke kan siges at være det danske Folks Samtykke, men Budskabet tvinges saaledes igjennem, da man ellers var bange for at disse Rigsdagsoplosninger ikke sit Ende.

Formanden: Jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det ikke leder til denne Sags Fremme at omtale, af hvilke Grunde Rigsdagen er bleven opløst.